

Stockholm 27 november 2020

fi.remissvar@regeringskansliet.se

En ny mervärdesskattelag (SOU 2020:31)

FAR har beretts tillfälle att yttra sig över betänkandet *En ny mervärdesskattelag (SOU 2020:31)*.

FAR får med anledning av detta anföra följande.

Inställning

FAR tillstyrker förslaget.

Sammanfattning

Sammanfattningsvis anser FAR att

- den språkliga och strukturella förändringen med anpassningar till mervärdesskattedirektivet är positiv,
- det är beklagligt att de i utredningsdirektiven utpekade undantagen från skatteplikt inte utreds närmare,
- regleringen i 13 kap. 29 § NML om uppdelning av den ingående skatten på goda grunder kan ifrågasättas om den motsvarar mervärdesskattedirektivets bestämmelser, samt
- det finns ett fortsatt behov av översyn av NML:s regler för att bättre anpassa dessa till mervärdesskattedirektivets bestämmelser och göra NML mer användarvänlig.

Bakgrund

I betänkandet föreslås en ny mervärdesskattelag, NML. Enligt utredningens direktiv ska denna översyn syfta till att förbättra mervärdesskattelagstiftningen genom att den får en tydligare struktur och blir mer överskådlig samt språkligt moderniserad. En särskild målsättning är att den föreslagna lagstiftningen i högre grad ska stå i överensstämmelse med mervärdesskattedirektivet 2006/112/EG, särskilt med avseende på terminologi och struktur.

En viktig utgångspunkt för utredningsuppdraget har varit att rent språkliga och systematiska förändringar inte ska leda till omfattande materiella förändringar av de svenska reglerna. Utredningen ska vidare inte föreslå några materiella förändringar rörande ett antal frågor och områden som har behandlats i vissa andra betänkanden, däribland mervärdesskatt för den ideella sektorn (Ds 2009:58), frågor rörande de reducerade skattesatserna (SOU 2005:57 och SOU 2006:90), hanteringen av periodiska publikationer och de huvudsakliga metoderna för redovisning av utgående och ingående skatt (SOU 2002:74), beskattningen av nyproducerade byggnader eller förändringar av förfarandet för varor som medförs i resandes personliga bagage vid utresa ur EU.

För att NML ska få en tydligare struktur och blir mer överskådlig och användarvänlig, föreslås bl.a. att lagen delas upp i 24 kapitel som i huvudsak är disponerade i samma ordning som mervärdesskattedirektivets avdelningar och kapitel.

I syfte att ytterligare anpassa mervärdesskattelagstiftningens struktur till direktivet, föreslås också att de särskilda ordningarna i lagen (2011:1245) om särskilda ordningar för mervärdesskatt för telekommunikationstjänster, radio- och tv-sändningar och elektroniska tjänster, inklusive de särskilda ordningar som införs i denna lag genom prop. 2019/20:122, flyttas till NML.

För att bestämmelserna i NML ska vara lättillgängliga har utredningen moderniserat språket i den mån det har varit möjligt med hänsyn taget till att lagtextens lydelse ändå ska stå i överensstämmelse med mervärdesskattedirektivets lydelse. Omfattande bestämmelser i ML har också delats upp i flera paragrafer. Utredningen har även försökt minska antalet korshänvisningar i NML där det har varit möjligt, och förtydligat befintliga hänvisningar genom att lägga till korta beskrivningar om vad hänvisningarna avser.

I syfte att uppnå utredningens målsättning att NML i högre grad ska stå i överensstämmelse med mervärdesskattedirektivets lydelse, föreslår utredningen flera systematiska anpassningar av NML samt att flera av ML:s begrepp ska slopas och ersättas med mervärdesskattedirektivets begrepp.

Utredningen föreslår även en ny mervärdesskatteförordning, NMF. Vidare föreslår utredningen följändringar i skatteförfarandelagen (2011:1244), skatteförfarandeförordningen (2011:1261), lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import och i ett antal andra författningar.

NML och NMF föreslås träda i kraft den 1 januari 2022.

Allmänna synpunkter på förslaget

FAR är i grunden positiv till lagändringsförslaget som sett till såväl terminologi som struktur syftar till att i högre grad stå i överensstämmelse med mervärdesskattedirektivets lydelse. Även vad gäller ändamålet att uppnå en språklig modernisering är FAR positiv. Detta är välkomna ändringar som bör resultera i en ökad förståelse av EU-domstolens mål och medför ökad tydlighet i förhållande till direktivet.

FAR noterar dock att NML, trots syftet att vara enklare och tydligare än nuvarande lagstiftning, är betydligt mer omfattande än ML. Det totala antalet kapitel överensstämmer förvisso med ML, men antalet paragrafer har dubblerats och uppgår i nuvarande form till 759 paragrafer i jämförelse med cirka 369 paragrafer i nuvarande ML.

FAR har förståelse för att det delvis förklaras av att de särskilda ordningarna för redovisning av mervärdesskatt på elektroniska tjänster m.m. nu inarbetats i NML. Resultatet, även med beaktande av de särskilda ordningarna, är dock ett kraftigt ökat antal paragrafer.

Som belysande exempel härpå kan nämnas 10 kap. NML som omfattar sammanlagt 99 paragrafer och reglerar generell skatteplikt i en paragraf (3 §) och därefter 96 paragrafer (4-99 §§) med undantag från huvudregeln. Det stora antalet paragrafer illustrerar kanske främst den komplexitet som kännetecknar mervärdesbeskattningen, men FAR befarar även att det kan leda till bristande överskådlighet. Syftet med NML har vidare varit att minimera antalet korshänvisningar, men FAR noterar att antalet hänvisningar mellan NML:s kapitel och paragrafer fortsatt förekommer i betydande utsträckning.

FAR är således som utgångspunkt positiv till syftet med utredningen och förslaget, men ifrågasätter om NML uppnår målen till fullo.

Trots att utredningens syfte varit att säkerställa en bättre överensstämmelse mellan NML och mervärdesskattedirektivet noterar FAR även ett antal exempel på när sådan anpassning inte har genomförts trots att det inte förelegat någon begränsning i utredningsdirektiven.

FAR hänvisar i detta fall särskilt till att nuvarande definition av undantaget för finansiella tjänster i 3 kap. 9 § ML inte motsvarar mervärdesskattedirektivets bestämmelser. Mot bakgrund av detta hade FAR förväntat sig en ändrad lydelse i NML. FAR noterar dock att motsvarande bestämmelse i förslaget (10 kap. 36 § NML) i princip har utformats helt i enlighet med ML och således inte anpassats för att motsvara mervärdesskattedirektivet. Detta föranleder stor otydlighet för såväl företagen som tillämpare och FAR rekommenderar att föreslagna lydelse i NML uppdateras för att motsvara utformningen av regeln i mervärdesskattedirektivet.

FAR beklagar även att några ändringar i inte föreslås i 13 kap. 29 § NML vad beträffar uppdelning av den ingående skatten enligt skälig grund. Begreppet skälig grund har varit och är fortsatt mycket omdebatterat. Nuvarande reglering är även mycket oförutsebar och svårhanterlig för företag. Enligt FAR:s mening är regleringen inte heller förenlig med mervärdesskattedirektivet. För att öka förutsebarheten, förenkla för företagen och anpassa NML till mervärdesskattedirektivets bestämmelser vill FAR därför framhålla vikten av att en tydlig huvudregel för avdragsrätt infogas i NML.

FAR noterar även att det föreslås en ny reglering i 13 kap. 29 § tredje stycket NML. Av den föreslagna bestämmelsen framgår att ingående skatt hänförlig till icke-ekonomisk verksamhet inte är avdragsgill. Detta utgör en materiell ändring då bestämmelsen inte återfinns i nuvarande ML.

FAR tillstår förvisso att möjligheten att införa denna reglering finns enligt mervärdesskattedirektivet men anser att ett sådant förslag i så fall borde föregås av noggrannare analyser och konsekvensbeskrivningar, särskilt som 13 kap. 29 § NML i övrigt avviker från mervärdesskattedirektivets bestämmelser vad gäller att fastställa den avdragsgilla andelen i blandad verksamhet.

Specifika synpunkter på den föreslagna lagtexten

1 kap. Lagens innehåll

FAR ställer sig bakom den föreslagna lagtexten.

2 kap. Definitioner och förklaringar

FAR anser det positivt att definitioner och begrepp samlas i 2 kap. NML. FAR anser dock att det, trots behov därav, finns ett antal begrepp och definitioner som inte behandlas i 2 kap. NML. Som exempel kan nämnas begreppen betalningsskyldig, förmedling och skatteupplag.

Vidare kan noteras att begreppet personbil i 2 kap. 17 § NML fortfarande inte innehåller någon tydlig definition av vad som avses med personbil utan endast att med personbil förstås även vissa lastbilar m.m. med en totalvikt om högst 3,5 ton. Vid införandet av ML uttalades att med personbil ska avses detsamma som i fordonskungörelsen, vilket i sak angavs överensstämma med vad som tidigare gällt (prop. 1993/94:99 s. 132). Avsikten har således varit att de definitioner som används i vägtrafikförfattningarna ska vara vägledande för tillämpningen. Nämnade definitioner återfinns numera i lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner.

Enligt FAR:s mening skulle förståelsen av begreppet personbil öka om paragrafen antingen hänvisade till definitionen av personbil i 2 § lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner eller om definitionen direkt överfördes till NML. Det senare skulle också ha den fördelen att eventuella framtida ändringar av personbilsdefinitionen i vägtrafikförfattningarna inte skulle kräva särskilda tillägg till bestämmelsen för att inte tillämpningsområdet för de särskilda avdragsbestämmelserna för personbilar ska ändras. FAR önskar här påpeka att 1 kap. 13 § andra stycket ML (2 kap. 17 § andra stycket NML) tillkom just till följd av en sådan ändring där indelningen av personbilar i klass I och klass II, som gjordes i 2 § lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner den 1 maj 2006, medförde att avdragsförbudet avseende personbilar i 8 kap. 15 och 16 §§ ML kom att omfatta samtliga husbilar, dvs. även sådana med en totalvikt över 3 500 kg. Tillägget har dock fått till följd att definitionen av personbil skiljer sig åt beroende på vilken paragraf som berörs och att bestämmelsen som helhet blir mer svårbegriplig, i synnerhet för den som inte känner till den historiska kontexten.

3 kap. Mervärdesskattens tillämpningsområde

FAR ställer sig bakom den föreslagna lagtexten.

4 kap. Beskattningsbara personer

FAR ställer sig bakom den föreslagna lagtexten.

5 kap. Beskattningsbara transaktioner

Den föreslagna regleringen i NML uppnår de i utredningens direktiv uppställda målsättningarna att den nya regleringen ska motsvara direktivets struktur, terminologi och systematik. FAR ställer sig bakom den föreslagna lagtexten.

6 kap. Platsen för beskattningsbara transaktioner

FAR har inga ingående synpunkter på den föreslagna lagtexten. En mindre anmärkning görs dock avseende utformningen av 6 kap. 20–27 §§ NML. Enligt FAR:s mening kan det övervägas om den föreslagna lydelsen verkligen gör bestämmelserna, som nu delas upp i åtta paragrafer, mer lättillgängliga än motsvarande bestämmelser i mervärdesskattedirektivet som består av två förhållandevis korta artiklar. En bidragande orsak är tekniken att låta de inledande paragraferna (6 kap. 21–22 §§ resp. 24–26 §§) endast reglera leverans av el för att först i en senare paragraf (6 kap. 23 resp. 27 §§) säga att bestämmelserna även omfattar leveranser av gas, värme och kyla.

7 kap. Beskattningsgrundande händelse och redovisning

FAR har inga ingående synpunkter på den föreslagna lagtexten. Som nämnts ovan saknas dock en definition av begreppet betalningsskyldig, vilket är ett centralt begrepp i 7 kap. NML.

8 kap. Beskattningsunderlag

FAR ställer sig bakom den föreslagna lagtexten.

9 kap. Skattesatser

FAR uppskattar den tydlighet som en beskrivande rubrik till varje paragraf ger. Nuvarande 7 kap. 1 § ML ger vid en jämförelse ett mycket kompakt intryck och saknar en lika tydlig beskrivning som de olika rubrikerna till varje paragraf i 9 kap. NML ger.

Eftersom skattesatserna historiskt sett ändrats betydligt oftare än många andra bestämmelser i ML befarar dock FAR att tekniken, att lägga varje vara eller tjänst som omfattas av någon av de reducerade skattesatserna i en egen paragraf, över tid kan riskera att leda till omfattande ändringar med antingen upphävda paragrafer, paragrafer som reglerar en helt ny vara eller tjänst än tidigare eller att nya paragrafer kommer att behöva läggas till mellan två befintliga paragrafer. På så sätt riskerar kapitlet att bli svårt att överblicka och tillämpa.

Det kan därför övervägas om det är en långsiktigt bättre lösning att varje skattesats regleras i en särskild paragraf och att de olika varorna och tjänsterna sedan anges i stycken eller punkter därunder. Försiktighet bör under alla omständigheter iakttas vid kommande ändringar så att inte gamla paragrafer får ett helt nytt innehåll. Som exempel på det senare kan nämnas när bestämmelsen i 7 kap. 1 § tredje stycket 5 ML om produkter som tillhandahålls på elektronisk väg infördes. Ändringen medförde att gamla punkterna 5-11 numrerades om till 6-12. Sådana ändringar kan ställa till problem när gamla avgöranden och skrivelser hänvisar till lagbestämmelser som i efterhand fått ett helt nytt innehåll.

I syfte att minska antalet paragrafer och hänvisningar i NML kan vidare övervägas att ta bort den särskilda regleringen i 9 kap. 13 § NML om produkter som tillhandahålls på elektronisk väg och i

stället tydliggöra under respektive bestämmelse att den reducerade skattesatsen även omfattar produkter som tillhandahålls elektroniskt.

10 kap. Generell skatteplikt och undantag

FAR har inga ingående synpunkter på den föreslagna lagtexten. FAR beklagar dock att den nuvarande definitionen av undantaget för finansiella tjänster i 3 kap. 9 § ML inte har uppdaterats så att den motsvarar mervärdesskattedirektivets bestämmelser. Motsvarande bestämmelse i mervärdesskattedirektivet är betydligt mer utförlig och ger en bättre vägledning när det gäller att avgöra om en viss tjänst är skattepliktig.

FAR anser även att det hade varit önskvärt med en översyn av undantagen rörande sjukvård, social omsorg och utbildning där ML:s undantag avviker från mervärdesskattedirektivet. Därtill bör en översyn av undantaget för interna tjänster i 10 kap. 21 § NML göras.

11 kap. Varor i vissa lager

FAR ställer sig bakom den föreslagna lagtexten.

12 kap. Frivillig beskattning för fastighetsupplåtelse

FAR har inga synpunkter på förslaget givet de förutsättningar som givits utredningen.

FAR anser dock att det är beklagligt att en översyn av de materiella reglerna kring frivillig beskattning inte ingått i utredningens uppdrag. Reglerna får idag anses höra både till de krångligaste och mest otidsenliga i ML och leder alltför ofta till materiellt otillfredsställande resultat.

Som exempel på det senare kan nämnas att företag inte kan dela på ytor, att hyresgäster som inte bedriver skattepliktig verksamhet nekas att hyra lokaler och att lokaler får stå tomma hellre än att hyras ut på korttidskontrakt. Samtidigt är det ett av de områden där mervärdesskattedirektivet ger medlemsstaterna ett stort utrymme att utforma bestämmelserna själv.

FAR anser det angeläget att den reformering av reglerna som inleddes 2014 med slopande av ansökningsförfarandet fortsätter och att ett enklare regelverk med större möjligheter att tillämpa frivillig beskattning införs.

13 kap. Avdrag för ingående skatt

FAR anser i grunden att tekniken i NML, att avdragsrätten för den ingående skatten kopplas till de beskattningsbara transaktionerna och beskattningsgrundande händelser, är mer i överensstämmelse med mervärdesskattedirektivet. FAR anser dock att definitionen av ingående skatt i 13 kap. 4 § NML är otydlig när det gäller sådan felaktigt debiterad skatt som avses i 2 kap. 12 § och som medför betalningsskyldighet för fakturautställaren enligt 16 kap. 18 § NML.

Det är, enligt FAR, svårt att utläsa av de föreslagna reglerna varför sådan skatt inte utgör ingående skatt för köparen, i synnerhet när transaktionen i sig är föremål för mervärdesskatt men då skatten felaktigt debiterats av säljaren i stället för att redovisas av köparen enligt principen om omvänd

betalningsskyldighet. Enligt nuvarande definition 8 kap. 2 § ML förutsätts att ersättningen hänför sig till omsättning som medfört skattskyldighet för säljaren, vilket inte är fallet för felaktig debiterad mervärdesskatt (för vilken säljaren enligt 1 kap. 2 e § ML är *betalningsskyldig*). Avdragsrätt för köparen utesluts därmed för köparen. FAR anser att definitionen av ingående skatt i 13 kap. 4 § NML bör förtydligas.

Vid s.k. blandad verksamhet (både skattepliktig och skattefri verksamhet) ska avdraget för ingående skatt proportioneras. Av artikel 174 i mervärdesskattedirektivet framgår att den avdragsgilla andelen ska beräknas efter omsättning. Enligt artikel 173 i mervärdesskattedirektivet får dock medlemsstaterna bl.a. tillåta eller ålägga den beskattningsbara personen att i stället bestämma en andel för varje verksamhetsgren (om denne för separata räkenskaper för dessa verksamhetsgrenar) eller låta den beskattningsbara personen göra avdraget på grundval av användningen av alla eller en del av varorna eller tjänsterna.

Vad gäller den föreslagna bestämmelsen i 13 kap. 29 § första och andra stycket NML angående uppdelning av den ingående skatten avseende förvärv som görs i blandad verksamhet kan FAR utläsa att förslaget avviker från mervärdesskattedirektivet i samma utsträckning som tidigare lagstiftning.

Sverige har valt att medge avdrag till den del användningen av det aktuella förvärvet/importen hänför sig till skattepliktiga transaktioner eller skattepliktig verksamhet, vilket framgår av andra stycket i nämnda paragraf. Därefter har utredningen, utan ändring av tidigare lag och utan kommentar i författningskommentaren, lagt till: Om denna del inte kan fastställas, får avdragsbeloppet istället bestämmas genom uppdelning efter skälig grund.

Mervärdesskattedirektivet innehåller inte begreppet skälig grund. Enligt mervärdesskattedirektivet finns inte något utrymme för diskretionär tolkning och beräkning. Det finns en stor osäkerhet i rättstillämpningen om vad som utgör skälig grund enligt den svenska lagstiftningen. Det gäller inte minst i domstolsprocesser där begreppet skälig grund ges olika tolkningar och innebörd i förhållande till vald fördelningsgrund. Det som anses vara skälig grund i ett fall är inte skälig grund i en annan, likartad process. Det är inte rättssäkert och dessutom inte heller konformt med EU-rätten. FAR anser att lagstiftaren nu borde ta tillfället i akt och utforma den svenska mervärdesskattelagen i överensstämmelse med mervärdesskattedirektivet.

FAR konstaterar vidare att lagförslaget 13 kap. 29 § NML innehåller ett stycke som saknar motsvarighet i både ML och mervärdesskattedirektivet. Det uttrycks i 13 kap. 29 § tredje stycket NML att första och andra styckena även gäller ingående skatt som till viss del avser annat än den ekonomiska verksamheten. Utredningen hänvisar EU-domstolens rättspraxis (bl.a. *Securenta* (C-437/06) och *Gmina Ryjewo* (C-140/17) m.fl. I nämnda avgöranden uttalar EU-domstolen att när det gäller uppdelningen av ingående skatt mellan ekonomisk verksamhet och icke-ekonomisk verksamhet eller andra transaktioner utanför tillämpningsområdet, ankommer det på medlemsstaterna att, i avsaknad av bestämmelser i direktivet, fastställa metoder och kriterier för denna uppdelning.

FAR vänder sig emot utredningens sätt att införa en materiell lagbestämmelse i NML då utredningen upprepade gånger uttryckt att den nya mervärdesskattelagen endast utgör en systematisering och redaktionella förändringar i syfte att nå en direktivkonform mervärdesskattelag. Det aktuella förslaget saknar helt motsvarighet i mervärdesskattedirektivet.

De svenska domstolarna har i ett antal avgöranden den senaste tiden medgett avdrag för ingående skatt för företag med viss icke ekonomisk verksamhet och således frångått Skatteverkets beskattningsbeslut. Skatteverket uttalar emellertid i sin rättsliga vägledning att myndigheten bortser från domstolarnas avgöranden och beslut.

FAR anser att detta visar att innebörden av begreppet ”annat än den ekonomiska verksamheten” i detta avseende inte är klar. Detta föreslagna tillägg i lagen, som går utöver vad som sägs i direktivet, är inte påkallat. Ett sådant förslag borde i vilket fall föregås av noggrannare analyser och konsekvensbeskrivningar, i enlighet med de krav på rättssäkerhet som ska gälla i Sverige.

Motsvarande invändning gäller även 13 kap. 30 § NML där utredningen föreslår begreppet ekonomisk verksamhet i stället för endast delvis medför skattskyldighet.

14 kap. Återbetalning av ingående skatt

FAR ställer sig bakom den föreslagna lagtexten.

15 kap. Justering av avdrag för ingående skatt som är hänförlig till investeringsvaror

FAR konstaterar inledningsvis att det beroende på utgången i de båda mål (C-787/18, Sögård Fastigheter och C-248/20, Skellefteå Industrihus) i vilka de svenska bestämmelsernas förenlighet med mervärdesskattedirektivet ifrågasatts kan bli aktuellt med mer omfattande ändringar i regelverket än de som nu föreslås.

Givet hur regelverket ser ut idag i ML har FAR inga mer ingående synpunkter på den föreslagna lagtexten som sådan utan konstaterar att denna, med undantag för de nya begrepp som införs, ansluter väl till befintlig lagstiftning i 8 a kap. ML. FAR anser dock att det hade varit välkommet med vissa förtydliganden i regelverket. Som exempel kan nämnas användningen av begreppet justeringsår i 15 kap. 19 § NML. Begreppet motsvaras idag av jämningsår i 8 a kap. 10 § ML. Paragrafen anger att skyldigheten att jämka ska bestämmas med ledning av förhållandena vid utgången av justeringsåret. Begreppet är dock inte särskilt definierat i NML och det framstår enligt FAR:s mening som lämpligare att använda begreppet beskattningsår, som används i övrigt i 15 kap. NML och som även definieras i 2 kap. 3–6 §§ NML.

Även 15 kap. 20–21 §§ om övertagande av rättighet och skyldighet att justera avdrag skulle enligt FAR:s mening kunna förtydligas. Som bestämmelserna är utformade kan en skyldighet att justera avdrag uppstå vid överlåtelse av fastighet om köparen inte har rätt till avdrag vid tidpunkten för förvärvet av fastigheten. Köparen av en fastighet kan dock inte tillämpa frivillig beskattning innan denne tillträtt fastigheten, vilket i regel sker först senare.

Vad avser fastigheter som redan vid överlåtelsen omfattas av frivillig beskattning löses det genom regleringen i 12 kap. 30 § NML innebärande att justeringsskyldigheten likafullt kan övergå. I RÅ 2002 ref. 110 har Högsta förvaltningsdomstolen förklarat att justeringsskyldigheten kan övergå även för en fastighet som inte sedan tidigare omfattas av frivillig beskattning om fastigheten blir föremål för frivillig beskattning vid köparens tillträde.

Enligt FAR:s mening hade det förenklat tillämpningen om bestämmelserna i NML hade justerats i enlighet med Högsta förvaltningsdomstolens avgörande så att det precis som i fråga om fastigheter som redan omfattas av frivillig beskattning redan av bestämmelsernas ordalydelse framgår att justeringsskyldigheten kan övergå även för andra fastigheter om köparen väljer att tillämpa frivillig beskattning. Det kan i detta sammanhang även övervägas om specialbestämmelserna om justering i 12 kap. ska flyttas till 15 kap. NML för att samla bestämmelserna i ett enda kapitel.

16 kap. Vem som är betalningsskyldig

Förslaget i 16 kap. NML reglerar vem som är betalningsskyldig. Nämnade kapitel ersätter därmed 1 kap. 2 § ML:s bestämmelser om *vem* som är skattskyldig, dvs. skyldig att redovisa utgående skatt till staten på en viss transaktion. FAR har inget att anföra vad gäller lagförslaget i denna del. FAR hänvisar dock till vad som angetts tidigare om att det saknas en definition om *vad* som avses med betalningsskyldighet.

17 kap. Fakturering

FAR ställer sig bakom den föreslagna lagtexten.

18 kap. Särskild ordning för beskattningsbara personer med liten årsomsättning

FAR ställer sig bakom den föreslagna lagtexten. Det kan dock enligt FAR:s mening övervägas om beloppsgränsen för undantag för skatteplikt bör höjas framgent för att undvika att beskattningsbara personer med begränsad verksamhet behöver registreras för mervärdesskatt med åtföljande tid och kostnader för administration. Som exempel kan nämnas den ökande andelen fastighetsägare som installerar solpaneler på sin villafastighet.

19 kap. Särskild ordning för resebyråer

FAR ställer sig bakom den föreslagna lagtexten.

20 kap. Särskild ordning för begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter

FAR ställer sig bakom den föreslagna lagtexten.

21 kap. Särskild ordning för investeringsguld

FAR ställer sig bakom den föreslagna lagtexten.

24. kap. Överklagande

FAR ställer sig bakom den föreslagna lagtexten.

FAR

Markus Thaler
Ordförande i FAR:s Operativa grupp Remissgrupp Skatt